

۱۴ - امپریالیزم و ستم بر زنان: کاپیتالیزم از آغاز پیدایش خود

همیشه اعتقاد به گسترش یافتن داشته و اکنون نیز اقتصاد، سرمایه داری جهانی را به وجود آورده، اما در عین حال، در طول تاریخش راهی پیچیده و ناهموار را هم پدید آورده است. استعمار و کاپتالیسم (از اواخر قرن نوزدهم به بعد) کشورهای جهان را بین قدرت های بزرگ تقسیم کرد و با این کار خود، منابع طبیعی و نیروی کار را چپاول و غارت نمود و مستعمرات و نیمه مستعمرات را تحت کنترل خود گرفت تا منوپول خود گرداند. سرمایه امپریالیستی با گسترش و تسلطش بر جهان، دو چیز را از بین برد: یکی از اقتصاد موجود و دیگری روابط اجتماعی مبنی بر تولید پیش از نظام سرمایه داری. این نظام، کشاورزی مورد نیاز و گذران زندگی را خرد کرد، صنایع پارچه بافی خانگی را از بین برد؛ نظام مبنی بر مسئولیت و حمایت حاکم در دهات را بر چیده و قدرت مذهب و فنودالیزم را به زیر کشید. اما با این کار خود، ترکیب اجتماعی جوامع قدیمی را از هم درید و بر ساختار خانواده، نه برای بهبود آن، بلکه به منظور همواره کردن هر چه بیشتر مسیر استعمارگرایانه خود و به بردگی گرفتن توده ها مبادرت ورزید.

برای زنان، مانند بقیه مردم فقیر و بیچاره جهان در کل، این پیشرفت ها شرایط مادی لازم را جهت رهائی از ساختار پدرسالارانه و خشنونت بار خانواده که قبل از شکل امپریالیستی گرفتن سرمایه وجود داشت، پدید آورد. اما هم زمان، به عمق و شدت ستم و استثمار موجود نیز افزود. مقدمه صنعت سرمایه داری، غارت مناطق غیرشهری بوسیله نظام سرمایه داری، باز شدن بندهای فنودالی، راه را به روی ایجاد طبقه کارگر باز کرد، تنها طبقه ای که قادر است به ستم، استثمار و کل جامعه طبقاتی خاتمه دهد. در دوره امپریالیزم، این جاده به روی توده مردم دهات و زنان کارگر تمام مستعمرات و نیمه مستعمرات باز شده است. اطاعت از مرد به عنوان

سرور خانواده، خرافات، نادانی و بردگی- که قرن ها است جزو ارکان زندگی خانوادگی بوده است- را می توان به یک بار و برای همیشه برچید.

اما، دقیقاً چون ما در دوره امپریالیزم به سر می بریم، پتانسیل لازم برای به اجرا گذاشتن این امر، مسدود شده است و در حقیقت، در بعضی کشورها، مناطق و بخش ها به وسیله حلقه خفه کننده نظام های واپس گرای امپریالیزم، اغلب به طور کلی غیرممکن است. اما با وجود رشد و پیشرفت ناهموار و پیچیده این نظام، زمینه مادی لازم برای رهائی زنان در دنیای امپریالیزم موجود بوده و این امر ممکن می باشد. البته این، در حالی است که این نظام هم زمان، خود مانع این حرکت هم می شود. لذا تنها انقلاباتی که به رهبری طبقه کارگر و در جهت نابودی نظام سرمایه داری سوق داده می شوند، قادرند تا در عین حال که از این زمینه های مادی استفاده می کنند، آن مانع را نیز از سر راه بردارند.